

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ 09-08.

Ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς τῆς 10-08.

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου
Λαυρεντίου.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ
Θεὸς μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρον, ὁ
στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὅ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσιν πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἅς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὁρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ἐ**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ πὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ πὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ πὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ πὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ πὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ πὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ πὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ πὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,

νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ρουσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὅ**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

Εἰ δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς' καὶ
ψάλλομεν Σπυχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' ἐ τοῦ
Ἀγίου Μάρτυρος γ'. Ὦχος δ'. Ἐδωκας σημεῖωσιν.

Ὦχος ᾠτος

^Γ ^Β
⁶ ^λ **Κ**υ ρι ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα κου
^Γ ⁶ ^λ σο ον μου ^λ ει σα κου σον μου Κυ ρι ι ε ^π ⁹ ^Β Κυ ρι
 ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα κου σον μου ⁶ ^λ
 προ σχες τη φω νη της δε η σε ω ως μου εν
 τω κε κρα γε ναι με προς σε ει σα κου σον μου
 Κυ ρι ε ⁶ ^λ

⁶ ^λ ^Β **Κ**α τευ θυν θη η τω η προ σευ χη μου ^Δ
 ως θυ μι α μα ε νω πι ο ον σου ⁶ ^λ ε παρ
 σις των χει ρων μου θυ σι α ε σπε ρι νη ^Δ ει

σακουσονμου Κυ ρι ε

6
λ

^B
6
λ Θου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο

μα τι μου ^Δ και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε

ρι τα χει λη μου ⁶
λ

^B
6
λ Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο

γους πο νη ρι ας ^Δ του προ φα σι ζε σθαι

προ φασεις εν α μαρ τι αις ⁶
λ

^B
6
λ Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις την

α νο μι αν ^Δ και ου μη συν δυ α σω με

τα των εκ λε κτων αυ των ⁶
λ

^B
6
λ Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ζει με ⁶λ ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου ^Δ

μη λι πα να τω την κε φα λην μου ⁶λ

^B
⁶λ **Ο** τι ε τι και η προ σευ χη μου εν

ταις ευ δο κι αις αυ των ^Δ κα τε πο θη σαν ε

χο με να πε τρας οι κρι ται αυ των ⁶λ

^B
⁶λ **Α** κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι

η δυν θη σαν ⁶λ ω σει πα χος γης ερ ρα γη

ε πι της γης ⁶λ δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ

των πα ρα τον Α δη ⁶λ

^B
⁶λ **Ο** τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο

φθα λμοι μου ^Δ ε πι σοι οι ηλ πι σα ^Δ μη αν

τα νε λεις την ψυχην μου ⁶λ

^B
⁶λ Φυ λα ζο ον με α πο πα γι δος ης

συν ε στη σαν το μοι ^Δ και α πο σκαν δα λων

των ερ γα ζο με νων την α νο μι αν ⁶λ

^M ^B
⁶λ Πε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι

α μα ρτω λοι ⁶λ κα τα μον ας ει μι ε γω ε

ως αν πα ρε λθω ⁶λ

^Δ
⁶λ Φω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ζα

^B
^Δ φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η

θην ⁶λ

^B
⁶λ Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε

η σιν μου ^Δτην θλιψιν μου ε νω πιον αυτου

απαγγε λω ⁶λ

^B ^Π ^B
⁶λ **Ε**ν τω εκ λειπειειν εξ ε μου το πνευμα

μου και συ εγνωστας τριβους μου ⁶λ

^B
⁶λ **Ε**ν ο δω ταυ τη ^Δη ε πο ρευ ο

μην ε κρυψαν πα γι δαμοι ⁶λ

^B
⁶λ **Κ**α τε νο ουν εις τα δε ζι α α

+ και ε πε βλε πον ^Δκαι ουκ η ην ο ε πι

γι νω σκων με ⁶λ

^B
⁶λ **Α**πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ

ε εστιν ^Δο εκ ζη τωων την ψυχην μου ⁶λ

^B
⁶λ̣ **Ε** κε κραζα προς σε Κυ υ ρι ε ει
πα ^Δ **Ω** Συ ει η ελ πις μου με ρι ις μου η
εν γη ζων των ⁶λ̣
^B
⁶λ̣ **Π**ροσχες προς την δε η σιν μου ^Δ **Ω** ο ο
τι ε ταπεινω θησφοδρα ⁶λ̣
^B
⁶λ̣ **Ρ**υσαι με εκ των κα τα δι ω κον των
με ^Δ **Ω** ο τι ε κραται ω θησαν υπερε με ⁶λ̣
^B
⁶λ̣ **Ε**ζα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην
μου ^Δ **Ω** του ε ζο μο λο γη σα σθαι τω ο
νο μα τισου ⁶λ̣
^B
⁶λ̣ **Ε** με υ πο με νου σι δι και οι ^Δ **Ω** ε ως

ου αν τα πο δως μοι ⁶λ

^M ^B
⁶λ Εκ βα θε ων ε κεκρα ζα σοι Κυ ρι

ε ε Κυ ρι ε ει σα κου σον της φω νης

μου ⁶λ

^Δ ^B
⁶λ Γε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χον

τα ^Δ εις την φω νη ην της δε η σε ως μου ⁶λ

Ψάλλομεν Σπικηρά Προσόμοια.

Τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

ἄ
6
λ
Ε
αν
α
νο
μι
ας
πα
ρα
τη
ρη
σης
Κυ
ρι
ε
Κυ
ρι
ε
6
λ
τις
υ
πο
στη
σε
ται
6
λ
ο
τι
πα
ρα
σοι
ο
ι
λα
σμος
ε
στιν
6
λ

Δεῦτε νῦν τὴν κρείττονα, ἀλλοιωθέντες ἀλλοίωσιν, οὐρανόφρονες σήμερον, Χριστῶ συμμορφούμενοι, εὐσεβῶς καὶ γῆθεν, ἐφ' ὑψηλοτάτην, τῶν ἀρετῶν περιωπήν, ἀνενεχθέντες ἀγαλλιώμεθα· δι' οἶκτον γὰρ τὸν ἄμορφον, μεταμορφούμενος ἄνθρωπον, ἐν Θαβῶρ κατελάμπρυνεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ἄ
6
λ
Ε
νε
κεν
του
ο
νο
μα
τος
σου
υ
πε
μει
να
σε
Κυ
ρι
ε
6
λ
υ
πε
μει
νεν

η ψυχη μου εις τον λογον σου ^χ₆ ηλ πι

σεν η ψυχη ημου ε πι τον Κυριον ⁶_λ

³Ω φιλοθεάμονες, τῶν ὑπὲρ νοῦν καὶ φιλήκοι, μυστικῶς ἐποπτεύσωμεν, Χριστὸν ἐξαστράψαντα, θεϊκαῖς ἀκτίσι, καὶ ἐνηχηθῶμεν, τὴν τοῦ Γεννήτορος φωνήν, ἡγαπημένον ἀνακηρύττουσαν, Υἱὸν τὸν καταυγάσαντα, τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν, ἐν Θαβῶρ καὶ πηγάσαντα, φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

^χ₆^M Ἀ πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ

⁶_λ^M κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας ^χ₆^B ελ πι

σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον ⁶_λ

³Ἄπαν νῦν ἐγκόσμιον, καὶ ὑπερκόσμιον σύστημα, συγκινείσθω πρὸς αἴνεσιν, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ νεκρῶν καὶ ζώντων, κεκυριευκότος· θεοπρεπῶς γὰρ ἑαυτῷ, μεταμορφούμενος συμπαρίστησι, τοῦ νόμου καὶ τῆς χάριτος, τοὺς πρωτοστάτας καὶ κήρυκας, ἐν

Θαβῶρ ὡς ἠὺδέοκησεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

ᾠχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

^M
⁶ ^λ **Ο** τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε
λε ος ⁶ ^λ και πολ λη παρ αυ τω λυ υ τρω σις ⁶ ^λ
και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ ⁶ ^λ
^B
εκ πα σων των α νο μι ων αυ του ⁶ ^λ

Ανθρακὰ σοι ἔδωκε, Μάρτυς πυρὸς εἰς
βοήθειαν, ὁ Δεσπότης καὶ Κύριος, ὑφ' οὗ
πυρακτούμενος, τὸ γεῶδες σκῆνος, θᾶπτον
ἐξεδύσω, καὶ τὴν ἀθάνατον ζωὴν, καὶ βασιλείαν
ἐκκληρονόμησας· διό σου τὴν χαρμόσυνον,
χαρμονικῶς ἑορτάζομεν, ἑορτὴν παμμακάριστε
στεφηφόρε Λαυρέντιε.

⁶ ^λ ^M
⁶ ^λ **Α**ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα
⁶ ^λ ^B
ε θνη ⁶ ^λ ε παι νε σα τε αυ το ον παν τες οι
λα οι ⁶ ^λ

Ἄνθρακας ἐμάρανας, πλάνας εἰδώλων
μακάριε, ἐπ' ἀνθράκων ὀπτώμενος, ὑφ' ὧν
λεπτυνόμενος, τὸ παχὺ σαρκίον, ὡς βαρὺ
φορτίον, ἀπετινάξω καὶ τὸν χοῦν, τῆς τῶν
προγόνων ἡμῶν νεκρώσεως· ἐντεῦθεν
ἀκατάσβεστος, ἀνθραξ ἡμῖν ἐχρημάτισας,
καταυγάζων φαιδρότητι, τοὺς τιμῶντας τὴν
μνήμην σου.

Ἰ ^M
6
λ **O** τι ε κρα ται ω θη το ε λε
ος αυ του εφ η μας ⁶ λ και η α λη θει
α του Κυ ρι ου ^λ με ε νει εις τον αι
ω ω να ⁶ λ

Ἄνθρακι ἀνήφθησαν, ἀπὸ Θεοῦ οἷα
φαίνοντες, οἱ ἀήττητοι Μάρτυρες, τῆ ἀίγλη τοῦ
Πνεύματος, τὴν ἀχλὺν τῆς πλάνης, καὶ τῆς
ἀθεΐας, καταδιώκοντες θερμῶς, καὶ εὐσεβείας
πυρσὸν ἀνάπτοντες, ἐν οἷς καὶ ὁ Λαυρέντιος, ὁ
ἀληθῆς καὶ σεβάσμιος, τοῦ Σωτῆρος διάκονος,
διαπρέπει τοῖς θαύμασιν.

Δόξα... Καὶ νῦν...
Ἦχος ᾠ Πα

^πχ ^πq ^M Δο ο ζα Πα τρι ι ι ι και Υι υι υι
ω ^πq και Α γι ι ω Πνε ε ε ευ μα
α α α τι ^πq

^πq ^πq ^πq και νυ υ υ υν και α α ει ^πq και εις
τους αι ω νας των αι ω ω ω ω νω

ων α α α μην ^πq

^πq ^M ^B Προ του Σταυρου σου ου Κυ ρι ι
ε ε ⁶λ ο ρος ου ρα νο ο ον ε ε μι ι

ι μει ει ει ει το ^Δνε φελη ως σκη η νη

η η ε ε ε φη πλου ου ου ου το ^πq σου

με τα μο ο ορ φου με ε ε νου ^Δ υ πο Πα

τρο ο ος δε ε μαρ τυ υ ρου με ε ε ε νου ^π

πα ρην ο Πε ε τρος συν Ι α κω βω και Ι

ω ω α α α αν νη ^π ως μελ λον τες συ

νει ναι αι σοι ^Δ και εν τω και ρω τη ης πα α

ρα δο ο σε ω ω ω ως σου ^π ι να θε ω

ρη σα αν τες τα θ αυ μα α α α σι ι

α α α σου μη δει λι α σω σι ι ι τα α

πα θη η η μα τα α α σου ^π α προ σκυ

νη η η η η σαι η η μας εν ει ρη η νη

κα τα α ζι ω ω σο ον ^Δ δι α το με ε ε

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον.

Τῆ Δευτέρᾳ ἑσπέρας.

ᾠχος δ'.

ᾠχος δ' Δι

ᾠχ. Κυριος εισακουσαιμου

εντω κεκραγειναι με προς αυτο

(Δίς)

ον

6

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεός τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Τὸ τρίτον. Κυριος εισακουσαιμου

εντω κεκραγειναι με προς αυτο ο

ον

Δ

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.

Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιόντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ)

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς

αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα

τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ

πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Κοὶ, Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Κοὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιούσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς,

καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων
πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰς τὸν Σπῆχον, Σπυχηρὰ Προσόμοια.

ᾠχος β'.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθά.

Ἐδειξεν ἀμυδρῶς, ὁ Κύριος τὴν δόξαν, τὴν θεϊκὴν ἐν ὄρει, τῷ Θαβωρίῳ ἄρτι, τοῖς μύσταις οἷς ἠθέλησεν.

Στίχ. **Γ**οὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ.

Δεῦτε τοῖς Μαθηταῖς, συνδράμωμεν οἱ πάντες, τῶν ἀρετῶν εἰς ὕψος, ὡς ἂν ἀξιωθῶμεν, σὺν τούτοις καὶ τῆς χάριτος.

Στίχ. **Θ**αβῶρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Πάντες οἱ γηγενεῖς, καθάρωμεν καρδίας, ὡς ἂν εὐθέτως ἔλθῃ, καὶ πρὸς ἡμᾶς ἡ δόξα, τῆς τρισηλίου χάριτος.

Δόξα... Καὶ νῦν... ᾠχος δ'.

ᾠχὸς δ' ἁ

Δο ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι υι
ω και Α γι ι ω Πνε ε ε ευ μα
α α α τι

π
q

^Β ^Π ^Μ
^π ^π ^π
 και νυ υ υ υν και α α α ει και εις
^Π ^Ν ^Π
 τους αι ω νας των αι ω ω ω ω νω
 ων α α α μην ^π
^Π ^Β
^π ^ε
 Προ του σταυρου σου ου Κυρι ι ε λπα
 ρα λα βων του ους μα θη η τας ^Δ εις ο ο ρος
^Π ^ν ^Ν
 υ ψη η λον ^ν με τε μορ φω θης ε εμ προ
^Β ^Ν
 σθ εν α αυ των ^π α κτισι δυ να με ε ως κα
^Π ^π
 α τα αυ γα α α ζωων α αυ τους ^π εν θ εν φι
 λαν θρω ω πι ι ι α ε ε ε κει ει θ εν ε
^π ^π
 ε ζου σι ι ι ι α ^π δει ζαι βου λο με ε νος ^π
 της Α να στα σε ω ω ως τη ην λαμ προ ο ο

τη η η η τα ^π ης και η μα α α ας ο Θε
ε ος ^Δ εν ει ρη η η νη κα τα α ζι ω
ω σον ^Δ ως ε λε η η μων και φι ι λαν θρω
ω πο ο ο ος

6
λ

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἤτοιμάσας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Εἶτα ἄρχεται ἡ Μικρὰ Παράκλησις.

**ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.**

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσον μοι τὸ πρῶτ' ἰ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοι ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε, ὁδὸν ἐν ἧ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον. δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με·

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ εὐθὺς ψάλλομεν·

ᾠχος Δι

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον.
Ἦχος Δ΄

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

^Γχ^Β
^Δτη Θεο το κω ε κτε νως νυν προσ
δρα μω μεν ⁶ α μαρ τω λοι και τα πει νοι και
προσ πε σω μεν εν με τα νοι α ⁶ κρα ζον τες
εκ βα θους ψυ χης ^Δ Δε σποι να βο η θη σον
+ εφ η μιν σπλαγ χνι σθει σα ^Δ σπευ σον α
πολ λυ με θα ^Δ υ πο πλη θους πται σμα των ⁶
μη α πο στρε ψης σου σ δου λους κε νους ^Δ σε
γαρ και μονην ελ πι δα κε κτη με θα ⁶

Δόξα.

Τὸ αὐτό ἢ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ,
ἐν ᾧ ἡ Παράκλησις ψάλλεται.

χ̄
ⲁⲓⲛⲏⲛ ⲕⲁⲓ ⲁ ⲉⲓ ⲕⲁⲓ ⲉⲓⲥ ⲧⲐⲤⲥ ⲁⲓ ⲱⲛⲁⲥ

χ̄
ⲧⲱⲛⲁⲓ ⲱⲛⲱⲛⲁⲙⲏⲛ

ⲟⲩⲥⲓ ⲱⲡⲏ ⲥⲱⲙⲉⲛ ⲡⲐⲧⲉ Ⲑⲑⲉ ⲐⲧⲐⲕⲉ

ⲧⲁⲥ ⲉⲩⲛⲁ ⲥⲧⲉⲓⲁⲥ ⲥⲟⲩ ⲗⲁ ⲗⲉⲓⲛ Ⲑⲓ ⲁ ⲛⲁ ⲗⲓ Ⲑⲓ ⲉⲓ

ⲙⲏ ⲕⲁⲣ ⲥⲏ ⲡⲣⲟ ⲓ ⲥⲧⲁ ⲥⲟ ⲡⲣⲉ ⲥⲃⲉⲩⲟⲩ ⲥⲁ

ⲧⲓⲥ ⲏ ⲙⲁⲥ ⲉⲣⲣⲱ ⲥⲁ ⲧⲟ ⲉⲕ ⲧⲟ ⲥⲟⲩ ⲧⲱⲛ ⲕⲓⲛ ⲉⲩⲱ

ⲛⲱⲛ ⲧⲓⲥ ⲉⲩ ⲉⲩⲱ ⲗⲁ ⲗⲉⲛ ⲉⲱⲥ ⲛⲏⲛ ⲉⲗⲉⲩⲱⲥ

ⲣⲟⲩⲥ ⲟⲩⲕⲁ ⲡⲟ ⲥⲧⲱ ⲙⲉⲛ ⲉⲥⲡⲟⲓⲛⲁ ⲉⲕ ⲥⲟⲩ

ⲥⲟⲩⲥ ⲕⲁⲣ ⲉⲩⲱ ⲗⲁⲥ ⲁ ⲉⲓ ⲉⲕ ⲡⲁⲛ ⲧⲐⲓ

ⲱⲛ ⲉⲓⲛⲱ ⲱⲛ

Ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ψάλλομεν τὰς ᾠδὰς τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ α'.

Ἦγρὰν διοδεύσας.

ᾠχος πλὴ Νη — Γα

Χ̣ Υ̣ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Πολ λοις συ νε χο ο με νος πει ρα σμοις

προς σε κα τα φε ευ γω σω τη ρι ι αν ε πι

ζη των ω Μη τερ του Λο γου και Παρ θε νε

κ̣ λ̣ των δυ σχε ρων και δει νων με δι α σω σον

Υ̣ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Πα θων με τα ρα ατ του σι προ σβο λαι

^Π
πολ λης α θυ μι ι ας εμ πι πλω ω σαι μου

^Γ ^Ν ^Γ
την ψυ χην **δ** ει ρη νευ στον Κο ρη τη γα λη

^χ ^λ
νη **λ** την του Υι ου και Θε ου σου Πα να μω

^Γ
με **δ**

^Γ ^Γ
δ Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

^Γ
Πνευ μα τι **δ**

^Ν ^Γ ^Π ^Μ ^Γ
δ Γω τη ρα τε κου ου σαν σε και Θε ον **δ** δυ

^Π ^Μ ^Γ
σω πω Πα ρ θε νε λυ τρω θη η ναι με των δει

^Γ
νων **δ** σοι γαρ νυν προ σφευ γων α να τει νω

^χ ^λ
λ και την ψυ χην και την δι α νοι αν **δ**

^Ν ^Ν
δ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αιωνων αμην ^Γ ^Δ

^N ^Γ ^Π ^M

^Γ ^Δ ^Π ^M ^Γ ^Δ
Νο σουν τα το σωω μα και την ψυ χην ^Δ

^Π ^N ^Γ
ε πι σκο πης θει ας και προ νοι οιας της πα ρα

^Γ ^Δ ^Χ ^Λ
σου ^Δ α ξι ω σον μονη Θε ο μη τορ ^Δ

^Γ ^Δ
ως α γα θη αγα θου τε λο χευ τρι α ^Δ

*Ὡδή γ'. Ὁ Εἰρμός.
Οὐρανίας ἀψίδος.*

^Γ ^Δ
^Δ ^Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω

^Γ ^Δ
σονη μας ^Δ

^N ^Γ ^N ^Γ
^Δ ^Προ στα σι αν και σκε πην ζω ης ε μης

^Γ ^Δ
τι θη μι ^Δ σε Θε ο γεν νη τορ Πα ρ θε νε συ

^N ^Δ ^Δ
με κυ βερ νη σον ^Δ προς τον λι με να σου ^Δ

^Πτων α γα θων η αι τι α ^Γτων πιστων το

στη ριγμα ^Γμο νη πανυμνη τε ^Γ

^ΓΥ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω

σον η μας ^Γ

^Γ I ^Nκε τευ ω Παρ θε νε τον ψυ χι κον

τα ρα χον ^Γκαι της α θυ μι ας την ζα λην δι

α σκε δα σαι μου ^Δσυ γαρ Θε ο νυμ φε ^Δ

^Πτον αρ χη γον της γα λη νης ^Γτον Χριστον ε

κυ η σας ^Γμο νη πανα χραν τε ^Γ

^ΓΔο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι ^Γ

να μω με τον α δα πα νη τον
 Δι α α α σω ω ω σον α πο κιν
 δυ νων τους δου λους σου Θε ο το ο κε ο
 τι παν τες με τα Θε ον εις σε κα τα φευ γο μεν
 ως αρ ρη κτον τει χος και προ ο στα σι αν
 Ε πι ι ι βλε ε ε ψον εν ευ με
 νει α πα νυ μνη τε Θε ο το ο κε ε πι
 την ε μην χα λε πην του σω μα τος κα κω σιν
 και ι α σαι της ψυ χης μου το αλ γο ο ο
 ος

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ

μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἔλέησον.

Ὁ Χορός ἐν ἐκάστη δεήσει ψάλλει τὸ Κύριε, ἔλέησον (γ’).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Κάθισμα.

Ἦχος Δ΄

Πρεσβει α φερ μη και τειχος α προ
σμαχη τον ε λε ους πη γη του κο σμου
κα τα φυ γιον εκ τε νως βο ω μεν σοι Θε
ο το κε Δε σποι να προ φθα σον και εκ κιν
δυ νων λυ τρωσαι η μας η μο νη τα χε

τοναι τι ον ^Γ _Δ

^Γ _Δ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας ^Γ _Δ _N

^Γ _Δ Α υ τρω σαι η μας εκ κιν δυ νων Θε ο

το ο κε Α γνη ^Γ _Δ η αι ω νι α τε κου

σα λυ τρω σιν ^Δ _Γ και την ει ρη νην την παν τα

νουν υ πε ρε χου σαν ^Γ _Δ

^Γ _Δ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι ^Γ _Δ _N

^Γ _Δ Α υ σον την α χλυν των πται σμα των μου

Θε ο νυμφε ^Γ _Δ τω φω τι σμω της σης λαμ προ

τητος ἡ φως τε κουσατο θειον και προαιω

νι ον

και νυν και αι και εις τους αιωνας

των αιωνων αμην

ασαι Α γνη των παθων μου την α

σθε νειαν επι σκοπης σου αξιωσασα

και την υγειαν τη πρεσβεια σου παρασχου

μοι

Ἦδη ε'.
Τὴν δέησιν.

Υπεραγαθεο το κωωσον

η μας

Ἄνα α του ου ου ου και της φθορας

ως ε σωσεν ε αυ τον εκ δε δω κωως τω θα

να τω την τη φθορα και θα να τω μου

φυ σιν κα τα σχε θεισαν Παρ θε νε δυ σω πη

σον τον Κυ ριον σου και Υι ον της εχ θρων

κακουρ γι ας με ρυ σα σθαι

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Προ στα α α τι ιν σε της ζω ης ε

πι στα μαι και φρου ραν α σφα λε στα α την

Παρ θε νε των πει ρα σμων δι α λυ ου σαν

ο χλον^χ και ε^λπη ρει^ας δαι^μωνων ε^λαυ^νου
σαν^α και δε^ομαι δι^α παν^τος^ο εκ^φθο^ρα^ς των
πα^θων μου ρυ^σθη^ναι με^α
δο^ξα Πα^τρι και Υι^ω και Α^γι^ω
Πνευ^ματι^α
ως^ω τει^{ει} ει^{χο} ο^ος^ο κα^τα^φυ
γη^ς κε^κτη^με^θα^ς και ψυ^χων σε^παν^τε^λη^ησω
τη^ρι^{αν} και πλα^τυ^σμον εν^ται^ς θλι^ψε^{σι}
κο^ρη^ς και τω^φω^τισου^α ει^αγα^λλο^με
θα^ω δε^σποι^{να} και νυν^η μας^α των πα
θων και κιν^δυ^νων δι^α σω^σον^α

^N ^Γ
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

^Γ ^N ^Γ ^Γ ^χ
Εν κλι ι ι νη η η λυ νυν α σθε

ων κα τα κειμαι και ουκ εστιν ι α σις τη

σαρ κι μου αλλ η Θε ον και Σω τη ρα του

κο σμου και τον λυ τη ρα των νο σων κυ η σα

σα σου δε ομαι της α γα θης εκ φθο ρας νο

ση μα των α να στη σον

^Γ ^N ^Γ ^Γ ^χ
Δι α α α σω ω ω σον α πο κιν

δυ νων τους δου λους σου Θε ο το ο κε ο

τι παν τες με τα Θε ον εις σε κα τα φευ γο μεν

ως αρ ρη κτον τειχος και προ ο στα σι αν
α α χρα α αν τε η δι α λο
γου τον Λο γον α νε ρ μη νε ευ τως επ ε
σχα των των η με ρων τε κου σα δυ σω πη σον
ως ε χου σα μη τρι κην πα ρ ρη σι ι α α α
αν

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορὸς ἐν ἐκάστη δεήσει ψάλλει τὸ·
Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Κοντάκιον.

Ἦχος Δ΄

^χ ^M ^Δ
 Προστασια των Χριστιανων ακα
 ται σχυντε ^Δ με σι τει απρος τον Ποι η
 την αμεταθετε ⁶ μη παρι της αμαρτω
 λων δεησεων φωνας ^Δ αλλα προφθασονως
 αγαθη ^Δ εις την βοηθειαν ημων
 των πιστως κραυγαζοντων σοι ⁶ ταχυνον
 εις πρεσβειαν ^Δ και σπυσον εις ικεσιαν
^Δ η προστατευουσα αι ^{ζ'} Θεο
^B το κε των τιμων των σε ⁶

Και εὐθύς τὸ προκείμενον.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου
Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα, Πρόσχωμεν.

Ὁ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστάσα
Μαριὰμ ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ
σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν
οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ.
Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν
ἄσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν
τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς, καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου
ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλη, καὶ
εἶπεν. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ
εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ
πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου
μου πρὸς με; Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ
ἄσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησεν ἐν
ἀγαλλιάσει τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ μου, καὶ
μακαρία ἡ πιστεύουσα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς
λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε
Μαριὰμ, Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ
ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμα μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
σωτήρι μου, ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν
τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἴδου γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν

μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεία ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμεινε δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Ὁ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος Δι' $\overline{\chi}$ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και
Α γι ω Πνευ μα τι Πα τερ Λο γε Πνευ
μα τρι ας η ε εν μο να δι ε ξα λει ψον τα
πλη θη ν' των ε μων εγ κλη μα των
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην Δ Ταις της Θε ο το κου
πρε σβει αις Ε ε λε η μον ε ξα λει ψον τα
πλη θη ν' των ε μων εγ κλη μα των

χ^Μ Ἐλεησον με ο Θεος κατα
το μεγα ελεος σου και κατα το
πληθος των οικτημων σου ελαλειψον
το ανομημα μου
μη καταπιστευσης με ανθρωπι
νη προστασια παναγια δεσποινα
αλλα δεξαιδεησιν του ικετουςου
θλιψις γα αρχει με φερειν ου
δυναμαι των δαιμονων τα τοξευμα
τα σκεπην ου κκτημαι ου δε που προ
σφυγω ο αθλιος παντοθεν πολεμου

με νος ^Δ και πα ρα μυ θι αν ουκ ε χω πλην
 σου ^Μ Δε σποι να του κο σμου ελ πις και προ
 στα σι α των πιστων ^Δ μη μου πα ρι δης
 την δε η σιν ^Δ το συμ φε ρον ποι η σοον ^Ε
 Ἄετρα Θεοτοκία. ^Μ ^Δ
 ου δεις προ στρε χων
 ε πι σοι ^Δ κα τη σχυμ με νος α πο σου εκ
 πο ρευ ε ται α γνη Πα ρθε νε Θε ε ο το κε ^Ε
^Μ αλλ αι τει ται την χα ριν και λαμ βα νει το δω
 ρη μα ^Δ προς το συμ φε ρον της αι τη σε
 ω ω ως ^Ε

^Ε ^Δ ^Ε ^Ε ^Ε ^Ε
 Με τα βο λη των θλι βο με ε ε ε

νων^χ α παλ λα γη των α σθενουν των υ υ
 παρ χου σα^Δ Θε ο το κε Παρ θε νε⁶ σω ζε
 πο λιν και λα ον^Δ των πο λε μου με νων η
 η ει ρη νη^Δ των χει μα ζο με νων η η γα λη
 νη⁶ η μο νη προ στα σι α των πι στω ω
 ων^Δ

Ὁ Ἱερεὺς: **Γ**ῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου...

Ὁ Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ὁ Ἱερεὺς. Ἐλέει καὶ οἰκτιροῖς...

Ὁ Χορὸς: **Λ**μήν.

Ὡδὴ ζ'.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

ᾠχος λ̣ π̣ δ̣ Νη — Γα

Ἰ̣ Υ̣ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

την η μων σω τη ρι αν ως η θε λη

σας Σω τε ροι κο νο μη σα σθαι εν μη τρα της

Παρ θε νου κα τω κη σας τω κο σμω ην προ

στα τιν α νε δει ζας ο των Πα τε ρων η

μων Θε ος ευ λο γη τος ει

Ἰ̣ Υ̣ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

^{Μ Γ}
 Ἄ ^ΓΘε λη την του ε λε ους ^Γ ἄ ^Π ον ε γεν νη
 σας Μη τερ α γνη δυ σω πη σον ^Γ ἄ ^Π ρυ σθη ναι των
 πται σμα των ^Γ ἄ ^{Ν Γ} ψυ χης τε μο λυ σμα των ^Χ ἄ ^Χ
 τους εν πι στει κραυ γα ζον τας ^Γ ἄ ^Π ο των Πα
 τε ρων η μων Θε ος ευ λο γη τος ει ^Γ ἄ ^{Ν Γ}
^Γ ἄ ^Γ Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
 Πνευ μα τι ^Γ ἄ

^{Μ Γ}
 Ἄ ^ΓΘη σαυ ρον σω τη ρι ας ^Γ ἄ ^Π και πη γην α
 φθαρ σι ας την σε κυ η σα σαν ^Γ ἄ ^Π και πυ ρ γον α
 σφα λει ας ^Γ ἄ ^{Ν Γ} και θυ ραν με τα νοι ας τοις
 κραυ γα ζου σιν ε δει ζας ^Γ ἄ ^Π ο των Πα τε ρων

η μων Θε ος ευ λο γη τος ει
 και νυν και α ει και εις τους αι
 ω νας των αι ω νων α μην
 Γω μα α των μα λα κι ας και ψυ χων
 αρ ρω στι ας Θε ο γεν νη τρι α των πο
 θω προ σι ον των τη σκε πη σου τη θει
 α θε ρα πευ εινα ζι ω σον η τον Σω τη
 ρα Χριστον η μιν απο τε κου σα

Ὡδή η'.
 Τὸν Βασιλέα.

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας

10-08-2021 ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ὡ ΜΙΚΡᾶ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ.

^ΓΧ̣̣̣ ^Ν ^Γ — — — — — ^ΓΧ̣̣̣ — — — — —
 ρ̣̣̣ **Τ**ους βο η θει ασ ^Χ ^λτης πα ρα σου δε
^Ν — — — — — ^Π — — — — — ^Ν — — — — —
 ο με νους ^Δ ^θ μη πα ρι δης Πα ρ θε ε νε υ μνου ν
^Γ —
 τας ^γ ρ̣̣̣ και υ πε ρυ ψου ουν τας σε Κο ρη ει
— — — — — — — — — — ^Γ — — — — —
 εις αι ω νας ρ̣̣̣

^Γ —
 ρ̣̣̣ **Υ** πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
— — — — — ^Γ — — — — —
 η μας ρ̣̣̣

^ΓΧ̣̣̣ ^Ν ^Γ — — — — — ^ΓΧ̣̣̣ — — — — — — — — — —
 ρ̣̣̣ **Τ**ων ι α μα των ^Χ ^λτο δα ψι λες επι
^Ν —
 χε εις ^Δ ^θ τοις πι στως υ μνου σι σε Πα ρ θε νε ρ̣̣̣
^Γ —
 και υ πε ρυ ψου ου σι τον α φρα στο ον
— — — — — — — — — — ^Γ — — — — —
 σου το κον ρ̣̣̣

^Γ —
 ρ̣̣̣ **Δ**ο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευματι^Γ

^Γ ^Ν ^Γ ^Γ ^Χ ^Χ ^Χ
ας α σθε νει ας μου λτης ψυχης ι α

^Ν ^Δ ^Γ
τρευ εις και σαρκος τας ο δυ υνας Παρθε νε

^Γ ^Υ ^Γ ⁺ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ
ι να σε δο ζα ζω την κε χαρι τω με

νην^Γ

^Ν ^Γ ^Γ ⁺ ^Γ ^Γ ^Γ
και νυν και α ει και εις τους αι

ω νας των αι ω νων α μην^Γ

^Γ ^Ν ^Γ ^Γ ^Χ ^Χ ^Χ
των πει ρα σμων συ λτας προ σβο λας εκ

^Ν ^Δ ^Γ
δι ω κεις και πα θων τας ε φο οδους Παρ

^Γ ^Υ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ
θε νε ο θεν σε υ μνου ου μεν εις παν

τας του ους αι ω νας^Γ

Ὡδὴ θ'.

Κυρίως Θεοτόκον.

Υπεραγαθεοτοκωσον

η μας

Ροην μου των δακρυων δημαπο

ποιησης η του παντος εκπροσωπου

πανδακρυον αφηρηκοτα Παρθενε

Χριστονκυησασα

Υπεραγαθεοτοκωσον

η μας

Χαρας μου την καρδιαν πληρωσον

Παρθενε η της χαρας δεξαμενη το

πλη η ρω ω μα ρι της α μαρ τι ας την

λυ υπην ε ζα φα νι σασα ρι

ρι Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας ρι

ρι Ηι μη ην και προ στα σι α ρι των σοι προ

σφευ γο ον των ρι γε νου Παρ θε νε και τει χος α

κρα α δα αν τον ρι κα τα φυ γη τε και σκε

πη και α γαλ λι αμα ρι

ρι Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι ρι

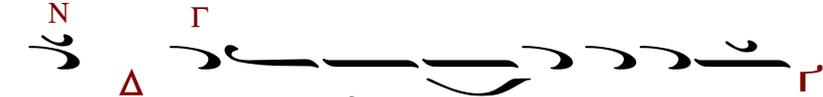
ρι Φω το ος σου ταις α κτι σι ρι λαμ πρυ νον

α ει μα κα ριστον και πα να μω μη τον ^Δ ^Γ ^Π ^Ν
 και Μη τε ρα του Θε ου η μων ^Γ ^Π ^Δ την τι μι
 ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Γ ^Π ^Δ και εν δο ζο
 τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ ^Γ ^Π ^Δ την α
 δι α φθο ρως ^Δ ^Γ ^Π ^Δ Θε ον Λο γον τε κου σαν ^Δ
 την ον τως Θε ο το κον σε μεγαλυ νο μεν ^Δ

Καὶ θυμιᾶ ὁ Ἱερεὺς τὸ Θυσιαστήριον καὶ τὸν Λαόν ἢ τὸν οἶκον ὅπου ψάλλεται ἡ Παράκλησις, καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

^Π ^Ν ^Γ
^Δ ^Π ^Δ την υ ψη λο τε ραν των ου ρα νων ^Δ
 και κα θα ρω τε ραν λαμ πη δο νων η λι α
^Γ ^Ν ^Γ ^Δ
 κων ^Δ την λυ τρω σα με νην η μας εκ της

^N ^Γ
 σμου ^Δ ⁹ γε νου με σι τρια ^Γ ⁹
^Π ^Γ
^Γ ⁹ Ψαλ λο μεν προ θυ μως σοι την ω δην ^Γ ⁹

 νυν τη πα νυ μνη τω Θε ο το κω χαρ μο
 ^N ^Γ
 νι κως ^Γ ⁹ με τα του Προ δρο μου και παν των
 ^N ^Γ ^N
 των Α γι ων ^χ ^λ δυ σω πει Θε ο το ο κε ^Δ ⁹
 ^Γ
 του οι κτει ρη ησαι η μας ^Γ ⁹
 ^Γ ^N ^Γ
^Γ ⁹ Ἄ λα λα τα χει λη των α σε βων ^Γ ⁹
^Π
 των μη προ σκυ νουν των την ει κο να σου
 ^Γ ^N ^Γ
 την σε πτην ^Γ ⁹ την ι στο ρη θει σαν υ πο
 ^N ^Γ ^χ ^λ
 του Α πο στο λου ^χ ^λ Λου κα ι ε ρω τα α
 ^N ^Γ
 του ^Δ ⁹ την Ο δη γη ητρι αν ^Γ ⁹

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Π
Πα σαι των Αγ γε λων αι στρα τι αι
N Π
Προδρο με Κυ ρι ου Α πο στο λων η δω
Γ N Γ
δε κας οι Α γι οι Παν τες με τα της
N Γ N
Θε ο το κου ποι η σα τε πρε σβει ει αν
Γ N Γ
εις το σω θη ναι η μα α ας

Ὁ Ἀναγνώστης.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (γ')

Δόξα. Καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν· Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν· Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατά τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου (.....) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (ὀνόματα).

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ,

πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἄλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ τοῦ ἴλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν, καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ.

Ὁ Ἱερεὺς· **Γ**οφία·

Ὁ Ἀναγνώστης· **Ε**ὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ ὢν εὐλογητός Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Ἀ**μήν. **Σ**τερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγία ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρα, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Ἱερεὺς· **Δ**όξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Δ**όξα... **Κ**αὶ νῦν..., **Κ**ύριε ἐλέησον (γ'), **Π**άτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἀγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ Ἀποστόλων, Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς

παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ
Μητροῦς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων ἄσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ
Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων
Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων
ἡμῶν, (τοῦ Ναοῦ) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, (τῆς ἡμέρας)
καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων
Θεός.

*Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Δεκαπενταγούστου ψάλλονται, τὰ
ἐπόμενα*

ΕΞΑΠΟCΤΕΙΛΑΡΙΑ.

βου ου μου ου ου και ρυ υ υ υ σαι αι των

αι ω νι ω ω ν βα σα α νων

Και σε με σι τρι αν ε ε χω ω ω ω

προς τον φι λαν θρωω πο ον Θε ον μη

μου ε λεγ ζη τας πρα α ζει ει ει εις ενω

πι ον των Αγ γε ε λων πα ρα

κα α λω ω σε ε ε Παρ θε ε ε ε ε νε ε

βο η θη σον μοι εν τα α α χει

Χρυ σο πλο κω τα τε πυ υρ γε ε ε ε

και δω δε κα τει ει χε πο ο λισ η

λι ο στα λα κτε θρο ο νε ε ε ε κα θε

